

متن پرسش

سلام استاد عزیز: شهید سردار سلیمانی در بخشی از وصیتنامه خودشون که مناجات کردن با پروردگار گفتن....، خدایا وحشت همه وجودم را فرا گرفته. من قادر به مهار نفس خود نیستم. رسوایم نکن. من متاسفانه به گناهی اعتیاد پیدا کردم و مدت زیادی هم هست. هرکاری هم می‌کنم که نجات پیدا کنم اما انگار زمین و زمان داره دست به دست هم می‌ده که من مرتکب گناه بشم. واقعا گیر خیلی بدیه. با نظر به مناجات سردار سلیمانی، این رو می‌فهمم که خدا باید منو نجات بده. البته شأن و مقام سردار سلیمانی اونقدر بالاست که چه بسا همچون ائمه که اصلا گناهی نمی‌کردن ولی خودشون رو در مقابل پروردگار گناهکار می‌شناختن، هستن. ولی برای امثال من... واقعا چه کنم؟ گرچه که هیچ‌وقت امیدم رو از دست ندادم و در قلبم مطمئنم به هدفم می‌رسم چون خدا رو خیلی بزرگتر از همه چی می‌بینم ولی خب قریب به ۸ سال هست درگیر هستم و الان ۲۶ سالمه. خیلی از خودم ناراحتم.

متن پاسخ

باسمه تعالی: سلام علیکم: با همان انس با حضرت حق بخصوص در این ماه شریف شعبان به کمک مناجات گرانقدر «شعبانیه» به لطف الهی، حضرت محبوب ما را از نفس اماره مان پس می‌گیرد و ما را از آن خود می‌کند و منظور آن شهید بزرگوار نیز همین است که با مناجات با خدا از آن خدا شود و دیدید که شد و توانست تا آنجا پیش برود که با بصیرت الهی خود فهمید جمهوری اسلامی حرم شده است. به همان معنایی که آن شاعر عزیز فرمود:

پیراهن خونین شهیدان، کفن ماست
جمهوری اسلامی ایران، وطن ماست
موفق باشید